

ΚΡΑΜΑ, Ομοφυλοφιλία- Για ένα κοινό ευρωπαϊκό πλαίσιο

Ομοφυλοφιλία - η νομοθετική ανισότητα Για ένα κοινό ευρωπαϊκό πλαίσιο	 Περιοδικό ΚΡΑΜΑ
Της Άννας Καραμάνου	Μάρτιος 2004

Η διαμόρφωση μιας κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής για την αναγνώριση και την προστασία των δικαιωμάτων των μελών της κοινότητας LGBT (Lesbian, Gay, Bi-sexual, Transsexual), ξεκίνησε μόλις τα τελευταία χρόνια. Εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η ανακοίνωση από την Άννα Διαμαντοπούλου, στις αρχές του 2000, «πακέτου» με δύο Οδηγίες και ένα Πρόγραμμα Δράσης για την καταπολέμηση των διακρίσεων, αποτέλεσε πολύ σημαντική πρωτοβουλία, που ικανοποίησε και σχετικό αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Από το Σεπτέμβριο του 2002 απέκτησε επίσημο χαρακτήρα και λειτουργεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μια Ομάδα Εργασίας, ένα "Intergroup", για τα δικαιώματα των LGBT, με πρωτοβουλία, μάλιστα, ενός μέλους της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ίσων Ευκαιριών, της κ. Joke Swiebel. Τα μέλη της ομάδας λειτουργούν ως ομάδα πίεσης για την προώθηση των αιτημάτων των LGBT.

Ωστόσο, υπάρχουν μεγάλες αποκλίσεις μεταξύ των κρατών-μελών της Ένωσης, σχετικά με την αναγνώριση δικαιωμάτων, τόσο στη νομοθεσία τους, όσο και στην πράξη. Οι χώρες του Βορρά βρίσκονται, για μια ακόμη φορά, σε καλύτερη θέση από τις χώρες του Νότου. Είναι χαρακτηριστικές οι αποκλίσεις που παρατηρούνται αναφορικά με την εκκρεμούσα ενσωμάτωση στις εθνικές νομοθεσίες των

Οδηγιών, 42/2000 «περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων...» και 78/2000 «για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση ...». Παρά το γεγονός ότι έχει λήξει η σχετική προθεσμία (2/12/03), είναι μετρημένες στα δάχτυλα του ενός χεριού οι χώρες που έχουν ήδη προχωρήσει στην ενσωμάτωση, ενώ υπάρχουν και άλλες που δεν έχουν καν ξεκινήσει την προετοιμασία των σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων. Η Ελλάδα βρίσκεται κάπου στη μέση, αφού ολοκληρώνεται η επεξεργασία του σχεδίου νόμου που ετοιμάζει το υπουργείο Εργασίας.

Οι Οδηγίες αυτές θέτουν τις βάσεις για την προστασία ορισμένων από τα θεμελιώδη δικαιώματα των LGBT, στα οποία μέχρι σήμερα ήταν ακάλυπτοι, αφού δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις διακρίσεων στο χώρο εργασίας, αλλά και άνισης μεταχείρισης γενικότερα, λόγω του σεξουαλικού τους προσανατολισμού. Στο σχέδιο νόμου που ετοιμάζεται από το υπουργείο Εργασίας, καλύπτονται αρκετά από τα θέματα που αναφέρονται στις Οδηγίες. Σημαντική είναι, για παράδειγμα, η πρόβλεψη να φέρει το βάρος της απόδειξης στο δικαστήριο όχι ο καταγγέλων-θιγόμενος, αλλά το αντίδικο μέρος ή η διοικητική αρχή, η οποία θα πρέπει να θεμελιώσει πως δεν παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Οι διαδικασίες για την πλήρη αναγνώριση των δικαιωμάτων των LGBT βρίσκονται σε εξέλιξη. Στο επίκεντρο της προσπάθειας πιστεύω πως, πέραν των νόμων, πρέπει να βρίσκονται η προαγωγή του δημόσιου διάλογου για το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων – η πρότασή μου είναι να διδάσκονται στα σχολεία – και η δημιουργία συνείδησης πως η διαφορετικότητα και η ελεύθερη έκφραση της σεξουαλικότητας εξανθρωπίζουν και

εμπλουτίζουν μάλλον, παρά απειλούν τις
κοινωνίες μας.